

Дніпровський Іван Данилович

Біографія

Дніпровський Іван Данилович
(справжнє прізвище – Шевченко)
(9.03.1895 – 01.12.1934)

український поет, прозаїк, драматург

Іван Дніпровський (Шевченко) народився 9 березня 1895 року в селі Каланчак Таврійської губернії (нині — смт в Херсонській області), в бідній селянській сім'ї. У рідному селі закінчив початкову школу, потім навчався в чоловічій гімназії в Олешках, де познайомився з М. Кулішем і надалі підтримував з ним дружні і творчі стосунки. Ще в гімназії був активним кореспондентом рукописних журналів. Свій перший вірш майбутній поет написав у тринадцятирічному віці.

Учасник I світової та громадянської воєн, Іван Дніпровський у хвилини затишшя писав "Окопні пісні", фронтові нариси. Друкуватися почав 1916 року у фронтовій газеті "Армейский вестник".

Після навчання (1919-1923) на історико-філологічному факультеті Кам'янець-Подільського державного українського університету, де був активним учасником асоціації молодих пролетарських письменників, переїхав до Харкова і працював у Держвидавві. Був членом Співки пролетарських письменників "Гарт", літературної організації ВАПЛІТЕ.

Спочатку Іван Дніпровський писав російською мовою, а від 1921 – українською, дебютувавши в журналі "Буяння" добіркою віршів і поемою "Жовтень".

Автор іноді підписувався псевдонімами "Т. Кобзаренко", "Жан", "Сам", "Кожушко", "І.Ш.", але основні його твори були відомі читачеві як твори Івана Дніпровського.

Є автором поем "Донбас" (1922), "Плуг" (1924), п'єси "Любов і дим" (1925), "Яблуневий полон", збірки оповідань і повістей "Заради неї" (1927), "Долина угрів" (1928), "Анатема", "Анабазис", "Андрій Хомут", "Березень", "Яхта "Софія"" (1930), "Балет у Главковерха", "Фаланга"(1931), "Ацельдама", "Дніпро закутий" (1932), збірки творів у 3-х томах (1931-1933) та ін.

П'єси Івана Дніпровського — "Любов і дим", "Яблуневий полон", "Шахта" Марія — з великим успіхом ставилися на сценах українських театрів.

В архіві письменника неопублікованими лишилися, зокрема, початок роману "Електра Киммерійська" (1931–32) та драма "Останній главковерх" (1933).

Деякі свої твори Іван Дніпровський присвятив Херсону та Дудчанській комуні, Баштанській республіці, боротьбі херсонського революційного підпілля в роки громадянської війни.

1 грудня 1934 року Івана Дніпровського не стало. Він помер, перебуваючи в Ялті. Похований у Харкові.

Ім'я відомого письменника присвоєно Каланчацькому районному Палацу культури,

Каланчацькій загальноосвітній школі I-III ступенів № 2. Є і вулиця в центрі селища, яка носить ім'я Івана Дніпровського. На ній встановлено пам'ятник письменникові.